ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β.' ΑΡ. 6[illegible]

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 42 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 5 Λ.37
ΙΛΑΡΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 26.1 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 19.0 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ Ν. ΑΣΘ.
ΜΕΤΡ. ΘΑΛ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΟΛ. ΤΕΤΑΡΑΓΜΕΝΗ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 764.7

Η ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΖΥΜΩΣΙΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΑΝΑΠΟΦΑΣΙΣΤΟΣ Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

ΕΙΝΕ ΑΣΦΑΛΗΣ Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ;

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ὀκτώβριος. — Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ἐν Γαλλίᾳ θὰ γίνουν μετὰ ἓξ ἢ ἑπτὰ μῆνας καὶ ὅμως ὁ προεκλογικὸς ἀγὼν ἤρχισεν ὀξὺς ἀπὸ τοῦδε. Ἡ πλειονότης τῶν βουλευτῶν, καίτοι γνωρίζει ἔτι ἡ ἰσοσκέλισις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς ἐπιστικῆς ἐξυγιάνσεως τῆς χώρας ἐπιμένει, διὰ λόγους κομματικούς, εἰς τὴν ὑπαστήριξιν διαφόρων προτάσεων, ἃ ἐπιρίσεις τῶν ὁποίων θὰ ἐπιφέρῃ μοιραίαν τὴν ἐπιθάρρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁ κ. Πουανκαρὲ διεξάγει ἔναν κεκαθημερινὸν ἀγῶνα πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ, πολλῷ μᾶλλον ἐφ' ὅσον ἡ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ἤδη ἀπόφασις, διὰ τῶν ὁποίων ἐδημιουργήθη ἓν ἐνδιαφέρον ἔλλειμμα.

Παρόμοιαι δημαγωγικαὶ τάσεις ἐκδηλοῦνται καὶ εἰς τὰ στρατιωτικὰ ζητήματα. Οἱ βουλευταὶ εἶ ὁποῖοι ἠξίωσαν τὴν ἐλάττωσιν τῆς στρατιωτικῆς θητείας εἶναι οἱ ἴδιοι ποὺ ἀποκρούουν σήμερον τὰς ζητηθείσας πιστώσεις διὰ τὴν περιοδικὴν κλῆσιν τῶν ἐφεδρικῶν κλάσεων, ὡς ἐὰν ἠνόουν ὅτι ὅσον περισσότερον ὁ στρατὸς πλησιάζει προς τὴν ἀνεμόφυλακκήν, τόσον ἐπιτακτικωτέρα καθίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκγυμνάσεως τῶν ἐφέδρων.

Ὑπὸ τοιαύτας ψυχολογικὰς συνθήκας εἶναι εὐνόητον πόσον πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ δυσχερὴς ἡ θέσις τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ἐν ἢ περιπτώσει μέρος τῆς ἑτεροκλήτου πλειοψηφίας της θελήσῃ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτὴν πρὸ τῶν ἐκλογῶν. Διότι καίτοι ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῆς Βουλῆς εἶναι κεκηρυγμένη ἐναντίον μιᾶς κυβερνητικῆς κρίσεως, ἡ ἄκρα ἀριστερὰ παράταξις ἐπιδιώκει διὰ παντὸς τρόπου μίαν ἀνωμαλίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐλπίζει νὰ ἐπιτύχῃ ὡρισμένα κομματικὰ ὀφέλη. Χαρακτηριστικοὶ ἐν προκειμένῳ εἶναι αἱ κινήσεις τῶν ἀρχηγῶν τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος καὶ ἰδίαι τοῦ κ. Λεὸν Μπλούμ, ἀμειλίκτου πολεμίου τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Πουανκαρέ.

Ἐπίσης εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ πλειονότης τῶν ρίζοσπαστῶν βουλευτῶν δὲν θὰ ἐβλεπεν εὐχαρίστως τὴν ἀναστροπὴν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ καὶ μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουν ἀρκετοί, ποὺ ἐπιδιώκουν τὴν δημιουργίαν μιᾶς κυβερνητικῆς κρίσεως. Κατὰ πόσον οἱ τελευταῖοι οὗτοι θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ των, αὐτὸ θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐτησίας συνελεύσεως τοῦ κόμματος τῶν ριζοσπαστῶν καὶ τῶν ριζοσπαστῶν-σοσιαλιστῶν, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ εἰς τοὺς Παρισίους περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς τούτου.

Τέλος καὶ εἰς τὴν δεξιὰν παράταξιν τῆς κυβερνητικῆς πλειοψηφίας παρατηρεῖται κάποια ἐξαιρετικὴ νευρικότης, τοὺς δὲ κύκλους τῶν μετριοπαθῶν φαίνεται ὅτι ἀνησυχεῖ ἡ ἐμπαφοτερίζουσα ποὺ διστακτικὴ στάσις τοῦ κ. Πουανκαρέ. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν φοβοῦνται μήπως ἡ στάσις αὕτη τοῦ κ. Πουανκαρὲ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπανάληψιν τοῦ δυσαρέστου προηγουμένου τῶν ἐκλογῶν τοῦ Μαΐου 1924. Λέγεται μάλιστα ὅτι ὁ κ. Πουανκαρὲ εἶναι ἐξαιρετικῶς δυσηρεστημένος διὰ τὴν κίνησιν ταύτην, φρονῶν ὅτι εἶναι ἀρκετὴ ἡ ἀσκουμένη πίεσις ὑπὸ τῆς ἀριστερᾶς παραταξέως. Παρ' ὅλα ταῦτα, εἶνε τελείως ἀπίθανον ὅτι μία ἐνδεχομένη κυβερνητικὴ κρίσις θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὰ κόμματα τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν Κυβέρνησιν τοῦ συνασπισμοῦ. Οἱ πραγματικοὶ ἀντίπαλοι τοῦ κ. Πουανκαρὲ εὑρίσκονται ἀσφαλῶς εἰς τὴν πτέρυγα τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς.

Τὸ παράδοξον ἐντὸς εἶναι ὅτι ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς ἀποφεύγει ἔτι καὶ σήμερον νὰ καθορίσῃ σαφῶς τὴν πολιτικήν του καὶ νὰ διαφωτίσῃ τὴν κοινὴν γνώμην ἐπ' αὐτῆς. Ὁ κ. Πουανκαρὲ, ἐὰν ἤθελε νὰ ὁμιλήσῃ μὲ εἰλικρίνειαν, δὲν θὰ ἐξηπατᾶτο ἀσφαλῶς, δεδομένου ὅτι συνηγορεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀρκετὰ θετικὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα δυσκόλως θὰ ἠδύνατο ν' ἀμφισβήτησῃ κανείς. Ἀλλὰ τὰ γεγονότα δὲν ὁμιλεῖν πάντοτε μόνα, πολλῷ μᾶλλον ἐφ' ὅσον μία ἰσχυρὰ ὀπωσδήποτε ἀντιπολίτευσις προσπαθεῖ νὰ τὰ παραποιήσῃ πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν της. Θὰ ἦτο εὔκολον εἰς τὸν κ. Πουανκαρὲ νὰ σημειώσῃ μίαν νίκην ἐντὸς τοῦ Κοινοβουλίου καὶ νὰ παρασκευάσῃ προεκλογικὸς τὸ ἔδαφος κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα εἰς αὐτὸν τὴν δυνατότητα νὰ συνεχίσῃ καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον του. Διατί ὅμως ἀποφεύγει νὰ τὸ κάμῃ; Ὑπάρχει ἀκόμη καιρός; Ποῖοι εἶναι οἱ ἀπώτεροι σκοποί του; Πάντως εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἐν ἢ περιπτώσει ὁ κ. Πουανκαρὲ δὲν μετεβάλλετο στάσιν καὶ δὲν ἐγκαταλείψῃ συντόμως τὴν τακτικὴν τῆς περιόδου 1923-24, θὰ διαπράξῃ σφάλμα μέγα, τοῦθ' ὅπερ ὁμολογοῦν καὶ οἱ εἰλικρινέστεροι τῶν φίλων του.

V.—

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΤΤΑΝ Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΤΟΥ 1927

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ

ΑΙ ΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ κ. ΜΩΡΙΣ ΠΕΡΝΟ

Δημοσιεύομεν ἀπὸ σήμερον σειρὰν ἄρθρων ἐκλεκτοῦ συνεργάτου τῆς «Παρισινῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν Δύο Κόσμων», τοῦ κ. Μ. Περνό, τὰ ὁποῖα πραγματεύονται περὶ τῆς μεταπολεμικῆς Γερμανίας. Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν μας ἐπὶ τῆς μελέτης ταύτης, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ γράφων μὲ καταπληκτικὴν σαφήνειαν καὶ χάριν ἀποδίδει τὰς ἐντυπώσεις ἃς ἀπεκόμισε κατόπιν μακρᾶς ἐν Γερμανίᾳ διαμονῆς του, ὅπου ἐπισταμένως ἐμελέτησε ὅλας τὰς φάσεις τῆς ζωῆς τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους. Ἐκ τῆς μελέτης ταύτης ὁ ἀναγνώστης θὰ ἀποκομίσῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τὴν Γερμανίαν τοῦ 1927 ἔχει καθ' ὁλοκληρίαν ἀπορροφήσει τὸ ἔργον τῆς ἀνοικοδομήσεως καὶ ἀναδιοργανώσεώς της, τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκει μὲ τάξιν καὶ μεθοδικότητα ἐκπληκτικὴν καὶ τὸ ὁποῖον ἀπὸ διετίας προοδεύει ἀλματωδῶς. Ἀπὸ τὸ οὐσιῶδες τοῦτο ἔργον σχεδὸν τίποτε δὲν τὴν ἀπομακρύνει. Ἡ ἐσωτερικὴ τάξις, ἀποκατεστάθη τελείως. Αἱ πολεμικαὶ τῶν πολιτικῶν κομμάτων προξενοῦν πολὺ ὀλίγην ἐντύπωσιν, ὥστε νὰ μὴ διαταράσσουν τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα. Τὸ ζήτημα τοῦ πολιτεύματος ἀφίνει τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ κοινοῦ σχεδὸν ἀδιάφορον. Ἕνα μόνον πρόβλημα οὐσιῶδες συγκροτεῖ ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ: Τὸ μέλλον τῆς Γερμανίας, τὸ μέλλον τοῦ γερμανικοῦ Ἔθνους καὶ ὅλων τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ κατεσπαρμένων Γερμανῶν. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου αὐτοῦ ὅλα τὰ πάθη ἐξουδετεροῦνται, ὅλαι αἱ προσπάθειαι συναδελφοῦνται. Πολιτικοί, διπλωμάται, διανοούμενοι, βιομήχανοι καὶ ἐμπορευόμενοι διαπνέονται ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἰδέας: ἀνάκτησις διὰ τὴν Γερμανίαν πεδίου δράσεως ἀναλόγου πρὸς τὸ ἀνάστημά της, πρὸς τὴν ἔντασιν τῆς ἐνεργητικότητός της καὶ τῶν ἀναγκῶν της. Νίκη εἰρηνικὴ ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶνε δυνατόν· βιαία, ἐὰν ἀποβῇ τοῦτο ἀναγκαῖον.

Προσπαθῶ νὰ καθορίσω ἐδῶ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν μετὰ τρίμηνον παραμονὴν ἀποκομίζω ἐκ Γερμανίας.

Εἰς τὴν κοινωνικὴν τάξιν ἕνα σημαντικὸν γεγονός: ἡ κατάρρευσις τῆς παλαιᾶς γερμανικῆς ἀστικῆς τάξεως. Ἡ ἐκμηδένισις τῆς ἀξίας τοῦ μάρκου, ἡ κατάργησις τοῦ ἐσωτερικοῦ δημοσίου χρέους καὶ ἡ εἰσαγωγὴ νέου νομίσματος ἐδραιωμένου ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ χρυσοῦ κατέστρεψαν ἀμειλίκτως μονομιᾶς τὴν τάξιν ἐκ τῆς ὁποίας ἐστρατολογοῦντο οἱ διανοούμενοι, οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ τὰ ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα. Ἡ ἀδικία αὕτη ἀνεγνωρίσθη ὡς ἀναγκαία διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους. Τὸ ἔθνος ὑπετάγη, ἀλλ' ὑπέφερε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑποφέρῃ ἐξ αὐτῆς. Ἡ κοινωνικὴ ἰσορροπία ἀνετράπη· ἡ ἠθικὴ ἰσορροπία ἐπίσης· διότι ἐκεῖνο κατέρρε μαζὶ μὲ τὴν ἀστικὴν τάξιν, ἦτο μιὰ κάποια παράδοσις τιμῆς καθήκοντος, ἰδεαλισμοῦ καὶ ἀνιδιοτελείας, ἡ ὁποία παίζει εἰς τὴν ζωὴν τῶν λαῶν ρόλον οὐσιώδη καὶ τὴν ὁποίαν οὐδὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναπληρώσῃ.

Αἱ προσπάθειαι πρὸς πνευματικὴν ἀνασυγκρότησιν.—'Υποτροφίαι, ὁ «σπουδαστὴς—ἐργάτης»

Ἡ κοινὴ γνώμη συνεκινήθη ἐκ τῆς ἀδικίας καὶ τὰ πολιτικὰ κόμματα ἐξεμεταλλεύθησαν αὐτὴν τὴν συγκίνησιν, ἀναγράφοντα εἰς τὰ προγράμματά των μέτρα ἀποκοποῦντα εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν εἰσοδηματιῶν. Ἀλλὰ ἡ κοινὴ γνώμη ἀνησύχησεν ἀκόμη περισσότερον διὰ τὰς κοινωνικὰς συνεπείας τῆς ἀδικίας· καὶ εἰς τὴν πρόληψιν ἢ τουλάχιστον τὸν μετριασμὸν αὐτῶν τείνουν σήμερον πολυάριθμοι δημόσιαι καὶ ἰδιωτικαὶ πρωτοβουλίαι. Τέσσαρες μεγάλαι ὀργανώσεις, εἰς ἃς παρέχονται ἐπιχορηγήσεις ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Ράϊχ καὶ ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων τῶν Κρατῶν, ἀχρωνίζονται νὰ ἔλθουν ἀρωγοὶ εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ πνεύματος καὶ νὰ ἀναδεσμεύσουν τὰ νήματα τῆς γερμανικῆς ἐκείνης πνευματικῆς παραδόσεως, τῆς ὁποίας φύλαξ ἦτο ἡ ἀστικὴ τάξις: αἱ ὀργανώσεις αὗται εἶνε ὁ «Σύνδεσμος βοηθείας τῆς γερμανικῆς ἐπιστήμης», τὸ «Ἵνστιτοῦτον (Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος) διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν ἐπιστημῶν», ἡ «Βοήθεια τῶν σπουδαστῶν» καὶ ἡ «Βοήθεια τῶν καλλιτεχνῶν». Οἱ πόροι προέρχονται ἐν μέρει ἐκ τοῦ Κράτους, ἐν μέρει ἐκ τῆς ἰδιωτικῆς ἀγαθοεργίας· καὶ εἶνε σημαντικοί. Ἀφ' ἑτέρου, αἱ μεγάλαι διομηχανικαὶ ἐπαχειρήσεις διατηροῦν πλουσιοπαροχὸς ἐργαστήρια καὶ ἰνστιτοῦτα ἐρευνῶν, παλλαπλασιάζουν τὰς ὑποτροφίας, σπουδῶν καὶ ταξειδίων, ἰδρύουν μουσεῖα καὶ βιβλιοθήκας.

—Θεωρήσατε ὡς βέβαιον, μοῦ εἶπεν ὁ καθηγητὴς Χάρνακ, πρόεδρος τοῦ Ἰνστιτούτου «Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος», ὅτι σήμερον, ἐπὶ τεσσάρων Γερμανῶν σπουδαστῶν, ἕνας, ἴσως καὶ δύο, τυγχάνουν ἀποτελεσματικῆς ἀρωγῆς ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἢ ἰδιωτικῶν ὀργανώσεων.

Ἐπειδὴ ὅμως, παρ' ὅλα ταῦτα, ἡ ἀρωγὴ δὲν ἦτο ἐπαρκής, ἐγεννήθη εἰς τὴν Γερμανίαν ἕνα νέον εἶδος σπουδαστοῦ, ὁ σπουδαστὴς ἐργάτης, ὅστις, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἐξαμήνου, ἀφιερώνει καθ' ἑκάστην ὥρας τινὰς εἰς ἀμειβόμενην ἐργασίαν καὶ διέρχεται τὰς διακοπάς του εἰς τὸ ἐργαστήριον ἢ τὸ ἐργοστάσιον. Παρὰ τὰ μέτρα τὰ ληφθέντα πρὸς διευκόλυνσιν τῆς εἰσόδου εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῶν υἱῶν τῶν ἐργατῶν ἢ τῶν χωρικῶν, οἱ τινες δὲν ἔχουν περάσει ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἡ πανεπιστημιακὴ νεολαία δὲν στρατολογεῖται ἐμὴ ἐξαιρετικῶς ἀπὸ τὸ νέον αὐτὸ περιβάλλον· κατὰ μέγιστον μέρος, προέρχεται ἀκόμη καὶ σήμερον ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἀστικὴν τάξιν. Ἀλλὰ ἡ ἀνάγκη ἐξώθησε πολλοὺς ἀπὸ τοὺς νεαροὺς αὐτοὺς ἀστοὺς εἰς τὴν χειρωνακτικὴν ἐργασίαν. Ἡ ἐπαφὴ αὕτη μὲ τὰς πραγματικότητας τῆς ζωῆς καὶ μὲ ἄλλας κοινωνικὰς τάξεις παρέγει, καθ' ὁμολογίαν τῶν καθηγητῶν, ἀποτελέσματα τὰ μέγιστα σωτήρια.

Ἠθικὴ περισυλλογή—Αἱ τάσεις τῆς νεολαίας

Ἡ προσπάθεια ἡ ἐπιτελεσθεῖσα πρὸς ἀνασυγκρότησιν τῆς τάξεως τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ πνεύματος, τείνει ἀρά γε ἐξ ἴσου εἰς τὴν διατήρησιν τῆς τάξεως τῶν ἐκλεκτῶν τῆς ἠθικῆς, τῆς ὁποίας ἡ Γερμανία ἔχει ἀνάγκην; Ἡ δευτέρα αὕτη προαπασχόλησις μοῦ ἐφάνη ὀλιγώτερον γενικὴ καὶ ὀλιγώτερον πειστικὴ ἀπὸ τὴν πρώτην: εἶνε ἀληθὲς ὅτι, ἐν τινι μέτρῳ, εἶνε συνδεδεμένα πρὸς ἀλλήλας.

Ἠδυνήθην, ἄλλωστε, νὰ διαπιστώσω τοὐλάχιστον ἐκ τινων παραδειγμάτων, ὅτι ἂν ἡ δημοσιονομικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως κατέστρεψε τὴν γερμανικὴν μέσην ἀστικὴν τάξιν, δὲν ἠμπόρεσε νὰ τῆς ἀφαιρέσῃ οὔτε τὴν συνείδησιν τοῦ κοινωνικοῦ ρόλου, τὸν ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἐκπληρώσῃ. Οἱ ὑλικοὶ ὅροι τῆς ὑπάρξεώς της εἶνε ὅμοιοι πρὸς τοὺς τοῦ προλεταριάτου· ἀλλὰ κατ' οὐδένα τρόπον θέλει νὰ συγχέεται μετ' αὐτοῦ. Ἀρκεῖ νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν γερμανικὴν ἀστικὴν τάξιν μέρος τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα διέθετεν ἄλλοτε, καὶ αὕτη συντόμως θὰ συνεχίσῃ τὴν λειτουργίαν της.

Μοῦ εἶχαν εἰπῆ ὅτι μαζὶ μὲ τὴν φτώχειαν εἶχεν εἰσέλθει καὶ ἡ ἀνηθικότης εἰς τὰς ἀστικὰς οἰκογενείας. Τοῦτο παρετηρήθη, ἀλλὰ δὲν εἶνε ὁ κανών, εἶνε ἡ ἐξαίρεσις. Ἡ ἀταξία, ἥτις ἐπεδεικνύετο μὲ τόσον κυνισμὸν τῷ 1919 ὠφείλετο μᾶλλον εἰς μίαν κατηγορίαν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ὁ πόλεμος εἶχεν ἀποτόμως πλουτίσει δὲν τὴν ἐξαναβῆρκα τῷ 1927. Ἀντιθέτως εἶδα μὲ πόσην φροντίδα ἀστοὶ κατεστραμμένοι ἀπὸ τὴν πληθωρικὴν κυκλοφορίαν κατεγίνοντο νὰ προφυλάξουν τὰ παιδιά των ἀπὸ τὴν ἠθικὴν ἀθλιότητα καὶ νὰ τὰ κατασταήσουν ἱκανά, ὅταν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα, νὰ ἀναλάβουν μέσα εἰς τὴν γερμανικὴν κοινωνίαν, τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν καὶ οἱ γονεῖς των εἶχον καθέξει.

Τὸ κῦμα ἀταξίας καὶ ἀναρχίας, τὸ ὁποῖον εἶχε δημιουργηθῆ ἐν Γερμανίᾳ τὴν ἐπαύριον τῆς ἥττης, ταχέως ἀνεχαιτίσθη. Ἐκεῖνο ποὺ διήρκεσε κάτω περισσότερον ἦτο κάποιος ὑλισμός, συνέπεια τῆς τραχύτητος τῶν καιρῶν καὶ τῶν δυσκολιῶν τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Πάντως, ὅπως μοῦ παρετήρει ὁ κ. Τόμας Μάν, ὁ ὑλισμὸς αὐτὸς δὲν ἦτο τόσον σύστημα, θεωρία, ὅσον πρακτικὴ ἀνάγκη. Καὶ διὰ τοῦτο, προσθέτεν ὁ μεγάλος μυθιστοριογράφος, ἐταίριαζε τόσον εὔκολα μ' ἕνα μυστικισμόν, ὅστις περιλαμβάνει συγχρόνως ἐθνικισμόν, ἀγάπην τῆς τάξεως καὶ τῆς πειθαρχίας, ἴσως δὲ καὶ θρησκείαν.

—Ἡ ἀστικὴ νεολαία τῆς σήμερον, συνεπέρανεν, ἀγαπᾷ τὸν κανόνα καὶ τὸ καθῆκον ἐκεῖ ἡμεῖς, εἰς την ἡλικίαν της, ἠσθανέμεθα περιέργειαν διὰ τὴν ἀναρχὶκν ἢ τὴν ἐπανάστασιν.

Δημιουργία νέων αἱρέσεων.—Ὁ ἔντονος ἀνταγωνισμὸς καθολικῶν καὶ διαμαρτυρομένων—Θρησκεία καὶ πολιτικὴ

Ἐν τίνι μέτρῳ, ἡ θρησκεία, αἱ Ἐκκλησίαι, ἐπωφελήθησαν ἐξ αὐτῆς τῆς ἀντιδράσεως; Εἶνε δύσκολον νὰ προβῇ τις εἰς ἀκριβῆ ἐκτίμησιν. Τὸ ἐμφανέστερον φαινόμενον εἶνε ἡ καταπληκτικὴ ἀνάπτυξις τῶν μικρῶν σχημάτων, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ περιθωρίου. Καὶ τὰ σχίσματα αὐτὰ δὲν στρατολογοῦν τοὺς ὀπαδούς των ἐδῶ, ὅπως εἰς τὴν Ἀμερικήν, μεταξὺ τῶν ἀπογοητευμένων καὶ τῶν «κονόμπ», ἀλλὰ κυρίως μεταξὺ τῶν ἀνθρωπάκων. Ἐπάνοδος εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἀσκήσεις μᾶλλον παρὰ ἐπάνοδος εἰς τὴν πίστιν, μοῦ εἶπαν μερικοὶ εἰδικοί. Πιθανόν. Ἂν πάρωμεν τὸ παράδειγμα τῆς Πρωσσίας, αἱ στατιστικαὶ τοῦ 1925 ἀποκαλύπτουν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοῦ 1910, ἐλαφρὰν ἐλάττωσιν τοῦ ἀριθμοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὕδωρ κύριαι δόγματα, τὸ εὐαγγελικὸν καὶ τὸ καθολικόν, καὶ αὐξησιν τῶν ἄλλων συγκροτημάτων, ἰδίως δὲ τοῦ τῶν «Διαφόρων», ὅπερ περιλαμβάνει ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν τοὺς πιστοὺς τῶν μικρῶν σχισμάτων καὶ τοὺς «ἀθρήσκους».

Αἱ μεταβολαὶ αὗται ἀποδίδονται εἰς τὴν κρίσιν ἀπελπισίας καὶ ἐξεγέρσεως, ἥτις, τὴν ἐπαύριον τοῦ πολέμου, προεκάλεσε τὴν ἔξοδον ὡρισμένου ἀριθμοῦ Γερμανῶν ἀπὸ τὰς μεγάλας Ἐκκλησίας.

Ἀντιθέτως εὗρον παντοῦ τὸν δογματικὸν ἀνταγωνισμὸν μεταξὺ καθολικῶν καὶ διαμαρτυρομένων ζωηρότερον, ἐμπαθέστερον μάλιστα ἢ πρὸ τοῦ πολέμου. Ἀνέμενα τόσον ὀλίγον τοῦτο ὥστε, δυσπιστῶν πρὸς τὴν ἐντύπωσίν μου, ἐθεώρησα καθῆκόν μου νὰ τὴν ὑποβάλω εἰς τὴν κρίσιν ἀνδρῶπων πὶ φωτισμένων ἀπὸ ἐμέ. Αἱ κρίσεις δ' αὗται κατὰ μέγα μέρος τὴν ἐπεκύρωσαν.

«Τὸ δογματικὸν ζήτημα εἶνε σήμερον τὸ μόνον ποὺ μᾶς διαιρεῖ βαθειά»—νομίζω εἶπεν ἕνας μεγάλος δημοσιογράφος τοῦ Βερολίνου. Ἕνα μέλος τοῦ Ράϊχσταγ προσέθετε: «Θὰ ἤρχουν μερικαὶ ἀτρονησίαι διὰ νὰ ἀρυπνήσουν ἐν Γερμανίᾳ τὰ παλαιὰ θρησκευτικὰ πάθη καὶ διὰ νὰ ἀνάψουν ἕνα νέον «Ἰδεολογικὸν πόλεμον» «Kultur-Kampf».

Ἡ προκαλουμένη συγκίνησις καὶ ἡ διαφότης τῆς πολεμικῆς τῆς διεξαγομένης γύρω ἀπὸ τὰ δύο ζητήματα τοῦ σχολείου καὶ τοῦ Κονκορδάτου ἐφαίνοντο νὰ τοὺς δίδουν δίκαιον. Κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου στιγμὴν ἐπανήρχετο εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὸ σχέδιον συγκροτήσεως ἑνὸς μεγάλου προτεσταντικοῦ κόμματος, ἑνὸς «Εὐαγγελικοῦ κέντρου» καὶ αἱ μεγαλύτεραι ἐφημερίδες τῆς Γερμανίας συνεζήτουν σοβαρώτατα τὸ ἐπίκαιρον τῆς συστάσεώς του.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΠΡΟ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ

«ΕΝΑ ΞΕΦΥΛΛΙΣΜΑ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟΤΕ «ΚΟΝΣΟΛΑ ΤΩΝ ΦΡΑΓΓΕΖΩΝ» ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΦΩΒΕΛ»

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ὀκτώβριος. — Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, θὰ ζήσωμεν ἐδῶ ὅλην τὴν ἐποχὴν τοῦ Ναυαρίνου. Ἡ ἐθνικὴ βιβλιοθήκη ἑτοιμάζει εἰς τὴν μεγάλην ἰσόγειον αἴθουσάν της, τὴν συγκινητικωτέραν της ἔκθεσιν. Ὁ τιμηματοφύλαξ της κ. Παῦλος Τισὸ συγκεντρώνει καὶ ταξινομεῖ ὅλα τὰ πολύτιμα ἀντικείμενα ποὺ θυμίζουν τὸ μεγάλο γεγονὸς καὶ τὴν τραγῳδίαν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. Εἰς τοὺς τοίχους τῆς μεγάλης αἰθούσης ἐξαίρεμάσει πολυτίμους τάπητας τῆς Ἀμπίλ μὲ τοὺς κιτρίνους των θυσάνους καὶ μὲ τοὺς συμβολισμοὺς τῆς νίκης τοῦ σταυροῦ ἐπὶ τῆς ἡμισελήνου. Οἱ ξυλουργοὶ ἑτοιμάζουν τὴν κορυνζῆς τῶν μεγάλων πινάκων ποὺ ἔφθασαν ἀπὸ τὴν Γαλερίαν τῶν Βερσαλλιῶν. Εἶνε οἱ δύο γνωστοὶ πίνακες ποὺ ἀναπαριστοῦν τὴν ναυμαχίαν τοῦ Ναυαρίνου. Ὁ Λαγκλυὰ ἔχει θέσει καὶ τὴν χρονολογίαν, 1828. Ἔν ἔτος μετὰ τὸ τρομακτικὸν γεγονός, ὁ Βασιλεὺς Κάρολος παρήγγειλε τὴν ἀναπαράστασίν του.

Ἕνας μεγάλος πίναξ ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ἡ φαντασία τοῦ ζωγράφου ἐχρωμάτισε τὰς λεπτομερείας τῆς ναυμαχίας ὅπως εἶχαν ζωηρευθῆ ἀπὸ τὰς ἀφηγήσεις τῶν αὐτοπτῶν μαρτύρων καὶ ἀπὸ τὰς ἐπισήμους ἀνακοινώσεις.

Τὰ νερὰ τῆς Πύλου ἠρεμοῦν, ἐνῷ τὰ πύρινα στόματα τῶν συμμαχικῶν καραβιῶν καὶ τὰ 2158 κανόνια τῶν Τουρκοαιγυπτίων ἀνταλλάσσουν συνεχῶς τὰ ὀβούζια, καὶ πλημμυρίζουν τὴν ἀτμόσφαιραν ἀπὸ καπνούς. Ἡ ἀρμάδα δὲν ἔχει ἀκόμη δυθισθῆ. Εἶνε ἀκόμη ἀραδιασμένη εἰς σχῆμα πετάλου εἰς τὸ βάθος τοῦ κόλπου. Καὶ πόσα ἤσαν, Θεέ μου, τὰ καράβια εἰς τὰ ὁποῖα ὁ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ.ΑΓΓ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟ » 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 15

Νέοι αι έντυποι σπεδείξεις πληρωμής (ταχυδρομικαί επιταγαί) αι φέρουσαι την υπογραφήν του διευχυριστοῦ της «Πρωϊας» κ. ΕΜΜ. Γ. ΠΕΡΤΙΝΙΑ και την σφραγίδα της εφημερίδος, είνε εγκυροι. Εἰδηπστε ἄλλη σπεδείξ ὡς και αι ἔντυποι τειωῶται ἀνευ τῆς ὑπογραφῆς τῆς διευχυριστοῦ τῆς «Πρωϊας» καὶ τῆς σφραγίδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

Σελὶς Κοινῶν

"Φωνὴ ἠκούσθη ἐν Ῥαμᾶ,,

«Φωνὴ ἠκούσθη ἐν Ῥαμᾶ...»

Ἔλαβε τὴν τελευταίαν ἐκείνην, πολὺ πικρὸν δίδυμον τέκνον τῆς δημοκρατίας.

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐπὶ τῶν μέσῳ μιᾶς τῶν ἐπιχειρήσεων γυναικῶν, ἀγχολεῖ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τὴν ἀοβαρότητα θέματι τῆς ἀπαγχονίσεως τῶν ἐπτὰ ἀνθρώπων.

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐπὶ τῆς μέσῳ τῆς τὴ δωμαίας ἐνόμιζε ὅτι ἐκτελεῖ τὴν ἐντολὴν τῆς ἀνωτέρας ἐξουσίας ἐν τῷ ἀπρόσ ὁ δόκητον Ἄρειον Πάγῳ, ἀπεκτείνε τὸ τέκνον τῆς δημοκρατίας καὶ τὴν ἀοβαρότητα θέματι τῆς ἀπαγχονίσεως τῶν ἐπτὰ ἀνθρώπων.

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐπὶ τῆς μέσῳ τῆς τὴ δωμαίας ἐνόμιζε ὅτι ἐκτελεῖ τὴν ἐντολὴν τῆς ἀνωτέρας ἐξουσίας ἐν τῷ ἀπρόσ ὁ δόκητον Ἄρειον Πάγῳ, ἀπεκτείνε τὸ τέκνον τῆς δημοκρατίας καὶ τὴν ἀοβαρότητα θέματι τῆς ἀπαγχονίσεως τῶν ἐπτὰ ἀνθρώπων.

—Ἡ ἐλληνικὴ ἐμπάς εἶς τὸς ἑλληνοβουλγαρικοὺς

Κατέσυν τὸν γενομένον θορύβου δὶς τὸν ἀποκλεισμὸν ἐκ τῆς ἁμάδος Ἀθηνῶν καὶ Ἀθλητικοῦ τῆς Κρήτης, τὸ ἀθλητικὸν τμῆμα τοῦ Συνδέσμου δὶς τὴν κλιντεῖρα ἐκφρασιοῦν τὴν Ἀθηνῶν ἐπὶ τῶν ἀγωνιστικῶν τῆς ἑλληνικῆς ἐμπάς.

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐπὶ τῆς μέσῳ τῆς τὴ δωμαίας ἐνόμιζε ὅτι ἐκτελεῖ τὴν ἐντολὴν τῆς ἀνωτέρας ἐξουσίας ἐν τῷ ἀπρόσ ὁ δόκητον Ἄρειον Πάγῳ, ἀπεκτείνε τὸ τέκνον τῆς δημοκρατίας καὶ τὴν ἀοβαρότητα θέματι τῆς ἀπαγχονίσεως τῶν ἐπτὰ ἀνθρώπων

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΖΗΤΕΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΠΕΡΙ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

ΣΟΦΙΑ, 20. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ βουλγαρικὴ Βουλὴ ἐξηκολούθησε καὶ χθὲς τὴν συζήτησιν περὶ τῆς κηρύξεως τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου. Ὡμίλησαν κατὰ σειρὰν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὁμάδων τῆς ἀντιπολιτεύσεως Ἀνδρέγιεφ, ρίζοσπαστικός, Μαϊλωφ, ἐπαδὸς τοῦ Μαράβιεφ, Γκρανσάρωφ, ἀγροτικός, Κίρτσωφ ἐθνικοφιλελεύθερος, καὶ Γιάρεφ σοσιαλιστής, εἵτινες ἐκηρύχθησαν ἐναντίον τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, ἰσχυρισθέντες ὅτι εὐδεμία περίστασις τῆς χώρας δικαιολογεῖ τὸ μέτρον τοῦτο, ἀφοῦ ἡ Βουλγαρία εὐδεμίαν ἔχει εὐθύνην πρὸς διατήρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως τῶν γειτονικῶν χωρῶν, ὅπως καὶ εὐδεμίαν σχέσιν πρὸς τοὺς δράστας τῶν ταραχῶν.

Οἱ ῥήτορες κατέκριναν τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰς θηριοπραγίας, αἵτινες διεπράχθησαν εἰς Μακεδονίαν, ἐτόνισαν ὅμως ὅτι ἡ ρίζα τοῦ κακοῦ ἔγκειται εἰς τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων περὶ προστασίας τῶν μειονοτήτων, αἵτινες περιλαμβάνονται εἰς τὰς συνθήκας. Ἐκδηλώσαντες τὴν θέλησιν ὁλοκλήρου τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ παράσχῃ τὴν ἀκεραίαν ὑποστήριξίν της εἰς τὴν βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν πρὸς ἀποκατάστασιν σχέσεων καλῆς γειτονίας μετὰ τῶν γειτονικῶν Κρατῶν, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὁμάδων τῆς ἀντιπολιτεύσεως προσέθεσαν ὅτι μόνη ἡ ἐξασφάλισις τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν Μακεδονικῶν πληθυσμῶν δύναται ν' ἀποτελέσῃ δραστήριον φάρμακον κατὰ τῆς ἐπαναστατικῆς δράσεως, ἥτις διαταράσσει ἀδίκως τὰς σχέσεις ταύτας.

ΑΙ ΠΙΘΑΝΟΛΟΓΟΥΜΕΝΑΙ ΕΝΔΟΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

ΘΑ ΓΙΝΗ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ

Κατὰ πληροφορίας κύκλων δυναμένων νὰ γνωρίζουν τὰ κυβερνητικὰ πράγματα, ἡ μεταβολὴ τῆς σημερινῆς συνθέσεως τῆς Κυβερνήσεως πρόκειται λίαν συντόμως, καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Καφαντάρη, νὰ ἀποτελέσῃ θέμα συζητήσεως μεταξὺ τῶν συμπραττόντων γενετῶν, διὰ λόγους γενικωτέρας πολιτικῆς ἀνάγκης. Ἐνδείξεις περὶ τούτου ὑπάρχουν ἀπὸ τοῦδε, κατὰ τὴν ἐντύπωσιν τῶν ἀναφερομένων κύκλων, καὶ ἀρκετὰ μάλιστα ὥστε νὰ δύναται νὰ στηριχθοῦν ἐπ' αὐτῶν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον θετικαὶ προβλέψεις.

Οὕτω, προβλέπεται ὅτι ὁ κ. Μιχαλακόπουλος εἶναι πιθανὸν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐκφασθεῖσαν καὶ ἄλλοτε πρόθεσίν του ὅπως ἀνταλλάξῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν δι' ἄλλου. Ἡ ἀνταλλαγὴ δὲ αὕτη θὰ γίνῃ ἤδη νὰ δικαιολογηθῇ ἐπαρκέστερον ἢ ἄλλοτε, ἐφόσον θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξυπηρετήσῃ αὐτὴν τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἐκάραξεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, νὰ διευκολύνῃ τοιοῦτοτρόπως τὴν ἐπανάληψιν τῶν μετὰ τῆς Σερβίας διαπραγματεύσεων διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν συμφωνιῶν, παρεχομένου εἰς τὸν διάδοχον τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν μᾶλλον ἐκκαθαρισμένου ἐδάφους ὅπως ἐπιληφθῇ ἐν καιρῷ τῶν ἐπ' εὐθείας μετὰ τῆς σερβικῆς Κυβερνήσεως σχετικῶν συνεννοήσεων.

Καθοριζομένης τῆς βάσεως ταύτης,— μὲ τὸν κ. Ζαΐμην εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, συμφώνως πρὸς τὴν διατυπωθεῖσαν καὶ ἄλλοτε σκέψιν, ἐνισχυόμενον ἤδη διὰ καταλλήλου ὑφιπουργοῦ— ὡς ἐνδεδειγμένη ἀνταλλαγὴ πιστεύεται ὅτι θὰ θεωρηθῇ, κατὰ τὰς προβλέψεις τῶν προαναφερθέντων κύκλων, ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἀνάληψις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐφόσον ὁ κ. Μεταξᾶς θὰ ἐδέχετο ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ θεωρήσῃ ἀτονίσασαν τὴν κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως τεθεῖσαν συμφωνίαν, καθ' ἣν τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο θὰ ἐδίδετο εἰς αὐτὸν εὐθὺς μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας ἔργου του, τὸ ὁποῖον ἄλλωστε δὲν συνεπληρώθη ἐισέτι. Ἐν περιπτώσει ὅμως ἀρνήσεως τοῦ κ. Μεταξᾶ, ὑπάρχουν πάντοτε περιθώρια δι' ἄλλην ἀνταλλαγὴν ὑπουργείων, συγκεκριμένως δὲ διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ὁπότε ὅμως δεχομένου ν' ἀναλάβῃ τοῦτο τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, ὁ κ. Νικολούδης θὰ ἐδυσιάζετο κατ' ἀνάγκην. Ἀλλ' ἡ ὑυσία αὕτη περιλαμβάνεται ἐπίσης εἰς τὸ πλαίσιον τῶν προαναφερθεισῶν προβλέψεων, δεδομένου ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ζητήματος διαφορὰ τοῦ σημερινοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας μὲ τὸν κ. Παπανάστασιον— ἐρόσον τείνει πρὸς διευθέτησιν τὸ ζήτημα τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης— δὲν ὑπάρχει πιθανότης νὰ ἔχῃ ὡς θῦμα τὸν δεύτερον.

ΤΙ ΙΣΧΥΡΙΖΕΤΑΙ Ο κ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΩΝ ΤΟΥ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΒΟΖΙΚΗΝ

Σχετικῶς πρὸς τὸ δημοσιευθὲν περὶ τοῦ κατ' οὐσίαν ἀντισυνταγματικοῦ τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ὁ κ. Νικολούδης ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

1) Προκειμένου περὶ ῥιζικῆς καὶ βασικῆς τροποποιήσεως ὀργανικῶν νόμων ἢ ἀναχωνεύσεως αὐτῶν πρὸς πληρεστέραν ἐναρμόνισιν τούτων πρὸς τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων ὑπάρχουσαν κατάστασιν καὶ τὰς νεωτέρας τάσεις, δὲν δύναται νὰ ἰσχυρίζεταί τις ὅτι τὸ τοιοῦτον γίνεται ἵνα παραβιασθῇ ἢ ἐκ τοῦ Συντάγματος μονιμότης τῶν κατεχόντων τὰς θέσεις τοῦ προτέρου ὀργανικοῦ νόμου δημοσίων λειτουργῶν.

Ἐὰν ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐπεκράτει ἐν τῇ νομοθετικῇ πολιτικῇ, οὐδεμία καινοτομία, οὐδεμία πρόοδος, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας. Θὰ εἴχομεν ἐξεζητημένην ἐρμηνείαν τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἀγουσαν εἰς στασιμότητα, ἀντὶ τῆς ἐξελίξεως καὶ τῆς προόδου.

2) Ἀλλὰ οὐδὲ τῆς τοιαύτης μονιμότητος ἀπολαύουσιν οἱ ἐκπαιδευτικοὶ σύμβουλοι, καθ' ὅσον ταύτης ἀπολαύουσι κατὰ τὸ ἄρθρον 114 τοῦ Συντάγματος οἱ τακτικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀλλ' οἱ ἐκπαιδευτικοὶ σύμβουλοι δὲν εἶνε τοιοῦτοι, καθόσον ἡ θέσις αὐτῶν στηρίζεται ἐπὶ διατάγματος διατάγματος, ὅπερ ὑποκείμενον εἰς τὸ ψήφισμα τῆς Βουλῆς τῆς 18)23 Μαρτίου 1927 δὲν ἐνέχει τι τὸ μόνιμον. Ἀφοῦ δὲ τὸ διάταγμα, δι' οὗ ἱδρύθησαν αἱ θέσεις, δὲν εἶνε μόνιμον καὶ οἱ κατέχοντες τὰς θέσεις ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ εἶνε μόνιμοι καὶ ν' ἀπολαύσωσι τῆς συνταγματικῆς μονιμότητος, ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς ἀπολύτου κρίσεως τοῦ ὑπουργοῦ ἐξαρτᾶται νὰ εἰσαγάγῃ τὸ διάταγμα πρὸς κύρωσιν ἢ ἀκύρωσιν.

Δὲν πρόκειται δηλαδὴ περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, τῶν ὁποίων αἱ θέσεις ἔχουσι τὸ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προαπαιτούμενον νομικὸν ἔρεισμα ἀλλὰ περὶ ὑπαλλήλων, τῶν ὁποίων αἱ θέσεις διατηροῦνται ἐφ' ὅσον τὸ ἰδρυτικὸν αὐτῶν διάταγμα ἤθελε κυρωθῇ, ὅπερ ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν εἶνε δεδόμον.

3) Διότι ἵνα τὸ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 114 τοῦ Συντάγματος, ὅπερ μάλιστα ὅλως παραδόξως ἐν μέρει μόνον ἐπικαλοῦνται οἱ κ.κ. Παπανάστασίου καὶ Βοζίκης, τύχῃ ἐφαρμογῆς, προϋποτίθεται ἡ ὕπαρξις Συμβουλίου Ἐπικρατείας, καθ' ὅσον ρητῶς ἐπιτάσσει «ὁ ἄρθρον τοῦτο ὅτι ἐκατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης (δηλαδὴ τῆς ἀπολυούσης τὸν δημόσιον ὑπάλληλον) ἐπιτρέπεται ἡ προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καθὼς εἰδικώτερον ὁ νόμος ὁρίζει». Ἐφ' ὅσον ἄρα δὲν συνέλθῃ τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, οἱ μόνιμοι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ 1) θὰ στεροῦνται τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ τότε ἡ μονιμότης των θὰ εἶναι ἔωλος ὡς μὴ κατοχυρουμένη ἐπαρκῶς, ἢ 2) ἀπὸ μονίμους, ὡς ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς τὸ Σύνταγμα, θὰ μεταβληθῶσιν εἰς ἰσοβίους, ὡς μὴ δυναμένης τῆς περὶ ἀπολύσεως αὐτῶν ἀποφάσεως τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐκτελεσθῇ, ἀφοῦ δὲν δύναται, ἐλλείψει συμβουλίου Ἐπικρατείας, νὰ διέλθῃ καὶ τὸ στάδιον τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐκδικάσεως τῆς κατ' αὐτῆς προσφυγῆς, δι' ἧς θὰ ἀπέκτα τὸν τύπον τῆς τελεσιδικίας καὶ τὴν δυνατότητα τοῦ ἐκτελεστοῦ αὐτῆς.

Φοβοῦμαι ἢ μᾶλλον ἐλπίζω, ὅτι οἱ διαφωνοῦντες πρὸς τὰ ἐκπαιδευτικά μου νομοσχέδια, ἀντιληφθέντες ὅτι ἠττῶνται εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος, κατεφύγον εἰς ἐν πρόχειρον χαράκωμα συνταγματικόν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο θὰ ἀπολέσωσι. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πρὸ ἡμερῶν ἀνεκαλύφθη ὅτι ἀντισυνταγματικῶς προεδρεύει τῆς Δημοκρατίας καὶ ὁ κ. Κουντουριώτης. Ἐπεδιώχθη ὅμως τὸ ἀντισυνταγματικὸς ἀβάσιμον τοῦ ἰσχυρισμοῦ. Πάντως, ἐπειδὴ ὁ σεβασμός μου φίλος κ. Βοζίκης δηλοῖ, καθ' ἃ πληροφορεῦμαι, ὅτι γνωρίζει οὗτος καὶ ἄλλην ἀτραπὸν συνταγματικὴν ἐν προκειμένῳ, καλὸν θὰ ἦτο νὰ μᾶς τὴν ὑποδείξῃ. Ἐπὶ σοβαρωτάτων ἐθνικῶν ζητημάτων δὲν ἐπιτρέπονται, νομίζομεν, συνταγματικοὶ ἀκκισμοί.»

ΕΒΕΛΤΙΩΘΗ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΘΑ ΕΛΘΗ ΤΟΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΝ

Κατὰ χθεσινὸν τηλεγράφημα ἐκ Χανίων, εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ κ. Βενιζέλου παρετηρήθη σχετικὴ βελτίωσις, τοῦ πυρετοῦ κατελθόντος εἰς τοὺς 37 βαθμούς.

Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ παραμείνῃ κλινήρης ἐπὶ δεκαπενθήμερον. Εἰς Ἀθήνας, λέγει τὸ τηλεγράφημα, θὰ ἔλθῃ τὸν Νοέμβριον. Τὸν δὲ Δεκέμβριον θὰ ἀναχωρήσῃ διὰ Παρισίους.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΝ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ

Ο κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΤΗΛΕΓΡΑΦΗΣΕ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΝ ΟΤΙ ΘΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΗ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΘΟΥΝ ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ

Τὸ δημιουργηθὲν ζήτημα διὰ τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν φαίνεται ὅτι εἰσῆλθεν ἀπὸ χθὲς εἰς ὁδὸν διευθετήσεως, ἐπαναληφθεισῶν τῶν σχετικῶν διαπραγματεύσεων μεταξὺ τοῦ κ. Παπανάστασίου καὶ τοῦ Συνδικιστοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Δροσοπούλου.

Ἐγνώσθη συναφῶς τὴν νύκτα ὅτι ἐλήφθη εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τηλεγράφημα τοῦ κ. Καφαντάρη, συνιστῶντος τὴν συνέχισιν τῶν διαπραγματεύσεων. Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο—ἂν ἡ σχετικὴ πληροφορία εἶναι ἀκριβής—ἀποτελεῖ ἔμμεσον ἀπάντησιν εἰς τὴν διαβιβασθεῖσαν ἐντεῦθεν ὑπὸ τοῦ κ. Παπανάστασίου πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν δήλωσιν καθ' ἣν, ἐὰν τὸ ζήτημα τῆς Γεωργικῆς δὲν ἐλύετο, συμφώνως πρὸς τὰς ἀπόψεις του, ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὸν χωρισμὸν τῆς Ἐκδοτικῆς, οὗτος (ὁ κ. Παπανάστασίου) θεωρῶν πᾶσαν ἐν προκειμένῳ παρέλκυσιν ὡς παράβασιν ἀνειλημμένης συμφωνίας τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν θὰ εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀποχωρήσῃ τοῦ κυβερνητικοῦ συνασπισμοῦ.

Ἐνισχυτικῶς, ὑπῆρχον πληροφορίαι καθ' ἃς ὁ κ. Καφαντάρης ἐτηλεγράφησεν ἐπίσης ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς συνεχίσεως τῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν Γεωργικὴν καὶ εἰς τὸν ἀντικαταστάτην του κ. Μερλόπουλον, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ διεβιβάσθη εἰς Πύλον τὸ σχετικὸν τηλεγράφημα. Ὁ κ. Παπανάστασίου μέχρι τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸ τηλεγράφημά του, οὐδ' ἐγνώριζέ τι περὶ τηλεγραφήματος πρὸς τὸν κ. Μερλόπουλον.

Ὁπωσδήποτε ἐπανερχομένου ἐντὸς τῆς ἡμέρας τοῦ κ. Μερλοπούλου, θὰ καθερισθῇ ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις τῶν συνεννοήσεων διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Γεωργικῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ κ. Παπανάστασίου θὰ συνεχίσῃ τὰς διαπραγματεύσεις, συναντώμενος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα καὶ μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Δεμιρτζόπουλου, ἡ ἀδιαθεσία τοῦ ὁποίου, ὡς ἐγνώσθη, παρῆλθε.

Ὁ κ. Παπανάστασίου εἰς νυκτερινὴν συνομιλίαν του ἐπὶ τοῦ θέματος, παρεκάλεσε νὰ τονισθῇ, χαρακτηριστικῶς, ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν Γεωργικὴν ἐπανελήφθησαν καὶ συνεχίζονται ὁμαλῶς, ὑφισταμένων ἤδη ἐκείνων ἐλπίδων ὅτι θ' ἀπολήξουν εἰς θετικὸν ἀποτέλεσμα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς προβαλλομένας ἀντιδράσεις, πιστεύεται ὅτι μετὰ τὴν τελευταίαν ἀπάντησιν τοῦ κ. Καφαντάρη θὰ καταπέσουν ἀφ' ἑαυτῶν, δεδομένου πολὺ προχθεσινὸν τηλεγράφημα τοῦ κ. Καφαντάρη, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐρμηνευθῆ ὡς συνιστῶν παρέλκυσιν τοῦ ζητήματος. Αἱ ἀντιδράσεις αὗται, κατὰ τὴν Ἐθνικὴν Τραπέζης, ἀποσκοποῦν ἐχι μόνον, καὶ ἀποκλειστικῶς, εἰς τὴν ματαίωσιν τῆς ἱδρύσεως τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν παρεμπόδισιν τῆς ὅλης τραπεζικῆς μεταρρυθμίσεως τὴν ὁποίαν, διὰ τῶν συμφωνιῶν τῆς Γενεύης, ἀνέλαβε νὰ πραγματοποιήσῃ ἡ Κυβέρνησις. Ἡ τελευταία αὕτη ἀποψις ὑπεστηρίχθη ἐκθύμως καὶ εἰς ἰδιαιτέραν σύσκεψιν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ὡς πρὸς τὰ σημεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ περιστραφοῦν αἱ περαιτέρω διαπραγματεύσεις μεταξὺ τοῦ κ. Παπανάστασίου καὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ ἱδρυτικοῦ προσυμφώνου τῆς Γεωργικῆς, ταῦτα, κατ' ἐγκύρους πληροφορίας, συνεφίζονται ἤδη εἰς τὰ ἑξῆς:

α') Εἰς τὴν διάρκειαν τῆς συμθάσεως διὰ τὴν Γεωργικήν, ἐὰν αὕτη θὰ εἶναι δεκαετὴς ἢ δεκαπενταετής. β') εἰς τὸν τόκον προεξοφλήσεως, ἐὰν δηλαδὴ αἱ χορηγηθησόμεναι παρὰ τῆς Ἐθνικῆς εἰς τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν πιστώσεις θὰ ἔχουν κατὰ 2 ο)ο ἢ κατὰ 3 ο)ο κατώτερον τόκον τοῦ συνήθους τόκου προεξοφλήσεως.

Συναφῶς, ἀλλὰ γενικωτέρα, εἶναι καὶ ἡ ἐκδηλωθεῖσα διαφορὰ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς μετοχῆς τοῦ Κράτους εἰς τὰ κέρδη τῆς Ἐθνικῆς ἐκ τῆς μετατροπῆς τῶν εἰς χρυσὸν καλυμμάτων της, τὰ ὁποῖα θὰ δεθοῦν εἰς τὴν Ἐκδοτικήν. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου σημείου πιστεύεται ὅτι θὰ ὑποχωρήσῃ ὁ κ. Παπανάστασίου εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ἀμέσου ὑπογραφῆς τοῦ προσυμφώνου διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Γεωργικῆς.

ΑΙ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑΙ ΤΕΛΕΤΑΙ ΕΝ ΝΑΥΑΡΙΝΩ

ΑΙ ΞΕΝΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΕΣΤΕΨΑΝ ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΣΦΑΚΤΗΡΙΑΣ

ΑΥΡΙΟΝ Ο κ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ ΘΑ ΑΠΟΝΕΙΜΗ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

ΠΥΛΟΣ, 20 (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας) Τὸ παρατεθὲν ὑπὸ τῆς Κοινότητος γεῦμα διεξήχθη μὲ ἐξαιρετικὴν ἐγκαρδιότητα, διαρκέσαν μέχρι τῆς 2ας μεταμεσημβρινῆς. Εἰς τοῦτο παρεκάθησαν πάντες οἱ ἐπίσημοι καὶ αἱ ξέναι ἀντιπροσωπεῖαι, καθὼς καὶ οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῶν πολεμικῶν. Λόγοι δὲν ἐξεφωνήθησαν κατὰ τὸ γεῦμα.

Περὶ τὴν 3ην ἀπογευματινὴν οἱ ἐπίσημοι καὶ αἱ ξέναι ἀντιπροσωπεῖαι μετέθησαν εἰς Σφακτηρίαν, ὅπου κατέθεσαν στεφάνους εἰς τὸ ἐκεῖ ὑπάρχον γαλλικὸν μνημεῖον. Ἐκεῖθεν μετέθησαν εἰς τὴν Πρώτην ὅπου τὸ ρωσσικὸν μνημεῖον. Τέλος μετέθησαν εἰς Χαλικάκι ὅπου διεξήχθη ὡραία τελετὴ τῆς ἐντοιχίσεως ἀναμνηστικῆς πλακὸς τῶν πεσόντων Ἄγγλων ἀξιωματικῶν καὶ ναυτῶν κατὰ τὴν ἱστορικὴν ναυμαχίαν.

Τὴν 5ην μ.μ. ἐγένετο δεξίωσις τῶν ξένων εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κοινότητος, ὅπου προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά.

Τὴν 6ην μ.μ. ἔγινεν ἡ τελετὴ τῆς ὑποστολῆς τῶν σημαιῶν. Τὴν ὑποστολὴν ἑκάστης σημαίας ἐχαιρέτων διὰ κανονιοβολισμῶν πάντα τὰ πολεμικὰ πλοῖα, ἐνῷ ἀγήματα Ἄγγλων, Γάλλων καὶ Ἑλλήνων ναυτῶν ἀπέδιδον τὰς τιμὰς παρατεταγμένα ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων τῶν πολεμικῶν καὶ ἐπὶ τῆς προκυμαίας.

Ἀμέσως κατόπιν ἐφωταγωγήθη ἡ πόλις, παρουσιάζουσα ὡραιότατον θέαμα, τὸ ὁποῖον ἐλάμπρυνον οἱ ἰσχυροὶ προβολεῖς τῶν πολεμικῶν.

Τὰ πολεμικὰ πλοῖα καὶ ὁ «Ἴταρξ» ἀπέπλευσαν ἐπιστρέφοντα εἰς Πειραιὰ τὴν 7ην μ.μ. ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τοῦ λαοῦ, κατακλύζοντος τὴν προκυμαίαν.

ΕΠΙΣΟΔΙΟΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ

ΠΥΛΟΣ, 20 (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας) Εἰς ἄθρος τῶν δημοσιογράφων, ἀπεσταλμένων τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ὅπως παρακολουθήσουν τὴν ἑορτὴν, ἐδημιουργήθη λυπηρὸν ἐπεισόδιον τὸ ὁποῖον ἠνάγκασεν αὐτοὺς νὰ ἀπόσχουν τοῦ ἑορτασμοῦ κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας. Τὸ ἐπεισόδιον προεκλήθη συνεπείᾳ ἀπρεποῦς καὶ βανάυσου συμπεριφορᾶς πρὸς τοὺς δημοσιογράφους ἐκ μέρους τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν πλωτάρχου κ. Καντιάνη κατὰ τὴν ἐπιβίβασιν εἰς τὰς ἀμακάτους. Συνεπείᾳ τοῦ ἐπεισοδίου οἱ δημοσιογράφοι ἀπέσχον τῶν περαιτέρω ἑορτῶν.

ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ

ΠΥΛΟΣ, 20 (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας) Ἐκτὸς τοῦ εἰς ἄθρος τῶν δημοσιογράφων ἐπεισοδίου ἐδημιουργήθη καὶ ἕτερον ἐπεισόδιον μεταξὺ τῶν ἐπισήμων. Κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐπιβιβάσεως εἰς τὴν ἀτμάκατον τοῦ «Ἀβέρωφ» δὲν ἐπετράπη ὑπὸ τῶν κ. κ. Μιχαλακοπούλου καὶ Μερλοπούλου εἰς τὰς κυρίας Λοπρέστη καὶ Τρικούπη τοῦ στρατηγοῦ νὰ ἐπιβοῦν τῆς ἀτμακάτου. Ὁ ὑπουργὸς κ. Λοπρέστης καὶ ὁ στρατηγὸς κ. Ν. Τρικούπης ἀπέσχον τοῦ ἑορτασμοῦ.

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑΙ

Τὴν 4ην ἀπογευματινὴν αὔριον ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας θὰ δεχθῇ ἐπισήμως εἰς τὸ Κυβερνεῖον τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν κυβερνήσεων Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, τοὺς μετασχόντας εἰς τὰς τελετὰς τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Ναυαρίνου.

Εἰς πάντας τούτους θὰ ἀπονεμηθοῦν ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ κ. Κουντουριώτου ἀνώτερα Ἑλληνικὰ παράσημα. Οὕτως εἰς τὸν ὑποστράτηγον σὲρ Κόδριγκτον καὶ τὸν Γάλλον ναύαρχον κ. Βιολέτ θὰ ἀπονεμηθῇ ὁ Μεγαλόσταυρος τοῦ Σωτῆρος, εἰς τὸν ταγματάρχην κ. Κόδριγκτον ὁ Χρυσοῦς Σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος, εἰς τὸν ἐπιβαίνοντα τοῦ «Λαμὸτ Πικὲ» ναύαρχον κ. Πιρώ, ἀρχηγὸν τῆς γαλλικῆς μοίρας ἀντιτορπιλλικῶν τῆς Μεσογείου, ὁ Μεγαλόσταυρος τοῦ Φοίνικος καὶ εἰς τοὺς πλοιάρχους κυβερνήτας τῶν δύο πολεμικῶν, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ, ὁ Ταξιάρχης τοῦ Σωτῆρος.

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΓΕΥΜΑ

Τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ παραθέσῃ εἰς τὸ «Ἀκταῖον» ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν ξένων ἀντιπροσώπων. Θὰ παρακαθήσουν εἰς αὐτὸ περὶ τὰ 100 πρόσωπα.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) —Ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἑκατοστῇ ἐπετείῳ τῆς ναυμαχίας τοῦ Ναυαρίνου, ὁ πρεσβευτὴς κ. Καλλαμάνος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας καὶ Ἄγγλων ἐπισήμων, ἀτένειμε τὸν Ἑλληνικὸν Πολεμικὸν Σταυρὸν α' τάξεως εἰς τὴν κατεσχισμένην σημαίαν τῆς ἀγγλικῆς ναυαρχίδος «Ἀσία», ἥτις ἐπολέμησεν εἰς Ναυαρίνον.

Εἰς τὴν ἑλληνικὴν Πρεσβείαν εἶναι ἐκτεθειμένα πολύτιμα κειμήλια τῆς ναυμαχίας, καθὼς καὶ ἡ διάτρητος στολὴ τοῦ ναυάρχου Κόδριγκτων.

Ὁ λόρδος Μπέρναμ, πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως τοῦ Τύπου τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἰδιοκτήτης τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» καὶ ἐπίτιμος πολίτης Ἀθηνῶν, προήδρευσε τῶν ἐγκαινίων τῆς ἐνθέσεως, εἰς ἣν παρέστησαν ὁ συνταγματάρχης Κόδριγκτων, ἔγγονος τοῦ ναυάρχου, καὶ πολλοὶ Ἕλληνες.

«Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος—εἶπεν ὁ λόρδος Μπέρναμ—εἶναι κεκλημένον νὰ παίξῃ σημαντικὸν ρόλον εἰς τὸν μέλλοντα πολιτισμόν. Ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ εἶναι ὑπερήφανος διότι, μολονότι ἡ ναυμαχία τοῦ Ναυαρί